

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Bf.121/2007/19. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. május 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2007. évi szeptember hó 14. napján kihirdetett 6.B.48/2006/22. számú **ítéletét I.r., II.r., III.r., IV.r., VII.r., IX.r. és X.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 22.500.- /Huszonkettőezer-ötszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 9.900.- /Kilencezer-kilencszáz/ Ft-ot X.r., míg 12.600.- /Tizenkettőezer-hatszáz/ Ft-ot IX.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Tatabányán, 2007. március 7., május 2., 4., szeptember 12., 14. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett 6.B.48/2006/22. számú ítéletében tíz vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az első fokú ítélet három vádlott esetében a kihirdetést követően jogerőre emelkedett, így az ítélet rájuk vonatkozó részére a felülbírálat nem terjedt ki.

A megyei bíróság I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 9 rb. vesztegetést állítva, üzletszerűen elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetében, ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hó börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 40.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetére 2000.-Ft-ként rendelte egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni, továbbá 1.294.000.-Ft-ra

vagyonelkobzást rendelt el. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rb. hivatali vesztegetés büntetében, ezért halmazati büntetésül 1 év 2 hónapi börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra és 50.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, amelyet meg nem fizetése esetén 2500.-Ft-ként rendelt egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni

III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért halmazati büntetésül 6 hónap, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre és 40.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, amelyet 2000.-Ft-ként rendelt egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. hivatali visszaélés büntetében, ezért halmazati büntetésül 10 hónap, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében, ezért 1 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre és 30.000.-Ft pénz mellékbüntetésre ítélte, amelyet 3000.-Ft-ként rendelt egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

IX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. hivatali vesztegetés büntetében, ezért halmazati büntetésül 1 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

X.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében, ezért 1 év, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről, 178.615.-Ft bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam terhén marad.

Az ítélet ellen az ügyész 3 nap gondolkozási időben I.r. büntetésének súlyosítása, II.r. büntetésének súlyosítása, III.r. cselekményének téves minősítése miatt, társtettesi elkövetés megállapítása és a büntetésének súlyosítása, IV.r. által a hivatali visszaélés büntetének köteleesség szegés útján való elkövetés megállapítása érdekében jelentett be a vádlottak terhére fellebbezést.

III.r , V.r. , VI.r. , VIII.r. vádlottak és védőik tudomásul vették az első fokú ítéletet.

I.r. vádlott védője a 3 napi gondolkozási időben enyhítésért, a szabadságvesztés törvényi minimumra való csökkentése és végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztése érdekében fellebbezett.

II.r.vádlott és védője enyhítésért, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásáért, IV.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

IV.r. vádlott meghatalmazott védője a fellebbezés írásban előterjesztett indokolásában reflektált a fellebbviteli főügyészség átiratára, álláspontja szerint a **K.kft.** 2003.dec.30-i mérlegének adatai nem tükrözik a cég 2004. októberi pénzügyi helyzetét és a fizetéskönnyítési kérelem előterjesztésének idején 60.000.-Ft nem állt rendelkezésre. A 4. tényállási pontban írt cselekmény nem hozható összefüggésbe védencével, mert az adó fizetés könnyítéséről szóló határozatot más személy írta alá. Az ítélet 9. oldal első bekezdésének az utolsó mondatát,- amelyet a vádhatóság

kifogásolt- megalapozottnak, míg az utolsó előtti bekezdésének második mondatát, valamint a 10. oldal második bekezdését, - amelyekben az első fokú bíróság azt állapította meg, hogy a vádlott visszaélt hivatali helyzetével, beosztásával-, téves megállapításnak tartotta. Indítványozta a hiányosnak tartott tényállás kiegészítését az APEH ... Igazgatóságának a vádbeli időszakban kialakult gyakorlatával, amely szerint soronkívüliséget élveztek az 1 millió feletti kedvezményre beadott kérelmek. A védő arra figyelemmel, hogy a soron kívüli elbírálásáról nem a vádlott döntött, tényállás kiegészítés nélkül is indítványozta bűncselekmény hiányában a vádlott felmentését, akinek bűnössége véleménye szerint hiányzik. A 2. tényállásban írt cselekmény idején, a vádlott szabadságon volt és az ügyintézőt nem befolyásolta, e cselekmény, és ugyanígy az 1.tényállási pont kapcsán célzat részéről nem állapítható meg. A 4. tényállási pontban foglalt ügy elintézése nem volt soron kívüli, a határozatot nem a védece írta alá. Mindezen érvek alátámasztására hivatkozott a BH.2008/8. számú jogesetre, ahol a Legfelsőbb Bíróság a belső szabályok megszegésével elrendelt soronkívüliség miatt látta megállapíthatónak a hivatalvezető bűnösségét hivatali visszaélés büntetében, amely a vádlott terhére jelen ügyben a védői álláspont szerint nem állapítható meg. Utalt arra is, hogy súlyosító körülményként a vádlott terhére csak a kettőnél több halmazat lett volna értékelhető, valamint eredménytelen felmentés esetén másodlagosan, az előzetes mentesítés megadását kérte.

VII. r. vádlott és védője a tényállás és a minősítés téves megállapítása miatt, enyhítésért,

IX.r. vádlott és védője enyhítésért,

X.r. vádlott és védője enyhítés és pénzbüntetés kiszabása érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF. 322/2007/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést I.r., II.r., III.r terhére indokainál fogva, IV.r. vádlott vonatkozásában módosítva, a terhére rótt bűncselekmény jogi indokolásának helyesbítésével tartotta fenn. A lefolytatott bizonyítási eljárást és a tényállás túlnyomó részét törvényesnek tartotta, annak kisebb kiegészítését az ítélet 9. oldalának első bekezdésében az iratok tartalma alapján azzal indítványozta, hogy: II.r. vádlott által 2004. októberi kéreleméhez csatolt mérlegből megállapíthatóan a **K.kft.**-nek 60 millió forint pénzeszköz állt rendelkezésére az átütemezni kívánt mintegy 10.500.000.- Ft adótartozás fedezetére.

A 2005. január 14-én benyújtott kérelemhez az éves beszámoló adatait és munkatervet nem csatolta, a rendelkezésre álló iratokból nem volt megállapítható a társaság átmeneti fizetési nehézsége.

A kiegészítések mellett a tényállásból az ítélet 9. oldal első bekezdésének utolsó 4. sorában tett megállapítás mellőzését indítványozta onnantól, hogy „Mindezek a **K.kft.**.. esetében...”odáig, hogy „...jogszabálysértés sem állapítható meg.”

A 4. tényállási pontban írt cselekmény kiegészítését a telefonlehallgatási jegyzőkönyv adatai alapján azzal indítványozta, hogy III.r. vádlott 2004. december 17-28-29. napokon telefonon egyeztetett I.r. vádlottal a kért pénz átadásáról.

Indítványozta továbbá a bűncselekmények minősítésének megváltoztatását, III.r. vádlott esetében társtetteség megállapítását bűnsegédi elkövetés helyett, mivel álláspontja szerint szándékegységben cselekedett II.r. vádlottal, akinek segített I. vádlott vesztegetésére szánt pénzösszeg előteremtésében.

IV.r.vádlott vonatkozásában cselekményének minősítésén belül, elkövetési magatartásként nem a soronkívüliség, hanem a jogszabályok és belső utasítások megszegésével a **K.kft.** számára hiányos adatok birtokában, illetőleg nem engedélyezhető esetekben nyújtott fizetési könnyítések jogtalan előnye miatt, az ügyészi fellebbezésben hivatkozott hivatali kötelesség megszegésével elkövetett bűncselekmény megállapítását a rá vonatkozó jogi indokolás helyesbítésével indítványozta. Továbbá az ügyészi fellebbezéssel érintett I., II.r. vádlottak korrupciós bűncselekménye társadalomra veszélyességének nagyobb nyomatékkaal való értékelésével a büntetési tétel alsó határa közelében, illetve III.r. vádlott esetében enyhítő szakasszal kiszabott büntetések jelentős súlyosítását, és a felfüggesztő rendelkezés mellőzését. Egyebekben a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádhatóság képviselője az ítéletábla nyilvános ülésén kiemelte, hogy I.r. vádlott a hazai korrupciós közélet miatt tudta elhíttetni vádlottársaival, hogy az adóhivatal vezetőjét megvesztegeti, ezzel az állam szerveibe vetett bizalmat rombolta. II.r vádlott és felesége III.r. vádlott el is hitték a többi vádlottal együtt, hogy pénzükért előnyöket vásárolhatnak, amire együtt szedték össze a pénzt. Valamennyiük büntetésének jelentős súlyosítását ezért tartotta indokoltnak. Továbbá IV.r. vádlott megszegve hivatali kötelezettségét, olyan esetekben nyújtott fizetési könnyítést, amire nem lett volna lehetőség, ezért büntetésének helybenhagyását indítványozta.

A vádlottak és védőik az ítéletábla nyilvános ülésén fellebbezéseiket fenntartották.

I.r. vádlott védője a büntetés enyhítésének indokaként hivatkozott a vádlott büntetlenségére, beismerésére, amellyel a nyomozást is segítette, az időmúlásra, a vádlott megromlott egészségi állapotára, erről orvosi igazolást csatolt. Indítványa két évben megállapított és próbaidőre felfüggesztett büntetés kiszabására irányult.

II.r. és III.r. vádlottak védője perbeszédében hangsúlyozta, hogy a befolyásával üzérkedő I.r. vádlott kért tőlük a pénzt és III.r. vádlott az első kettő alkalomról nem tudott. Részvételét a pénz előteremtésében a bűnsegédi elkövetés változatlanul hagyásával indítványozta. Enyhítő körülményként hivatkozott büntetlenségükre, kényszerhelyzetükre, az időmúlásra, amelyek értékelésével II.r. vádlott büntetésének felfüggesztését, III.r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz kétszeres alkalmazásával pénzfőbüntetés kiszabását indítványozta.

IV. r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli indokolással egyezően vitatta a konkrét kötelességzegéssel nyújtott jogtalan előny megállapíthatóságát.

VII.r. vádlott védője szerint védencének jogtalan előnye az adótartozás átütemezéséből nem származott, a büntetlen előéletű vádlottal szemben indokolt joghátránynak -az időmúlást, a súlyosító körülmények hiányát figyelembe véve-, az enyhítő szakasszal kiszabott pénzbüntetést tartotta.

IX.r. vádlott védője a büntetlen előéletre, időmúlásra, az ítélet belső arányaira figyelemmel kérte a vádlott büntetésének enyhítését.

X.r. vádlott védője szintén az időmúlásra, beismerésre, büntetlenségre, az ítélet belső arányaira hivatkozva kérte a két gyermeket nevelő vádlott büntetésének enyhítését.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő vádlottak felszólalásaikban csatlakoztak védőikhez. II.r. vádlott attól való félelmével magyarázta a cselekményét, hogy ha nem ad pénzt ügyei elintézéséért, hátrány éri, kérte figyelembe venni, hogy beteg szüleinek egyedüli támasza. Személyi körülményeire vonatkozóan elmondta, hogy vállalkozása megszűnt, alkalmazotti munkakörben dolgozik. IV.r. vádlott nyilatkozata szerint ingatlanközvetítő vállalkozásában dolgozik, bábolnai munkaviszonya megszűnt, eltartott gyermeke főiskolás. VII.r. vádlott gépkocsi vezetőként dolgozik, bruttó jövedelme 143 ezer forint.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A bejelentett kétirányú fellebbezések alapján az ítélet tábla a Komárom-Esztergom Megyei bíróság ítéletét és a megelőző eljárást a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a releváns bizonyítékok értékelését elvégezte, és a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű értékelésével rögzítette az egyes tényállási pontokban foglalt cselekményeket.

Az ítélet tábla mindenekelőtt észrevételezi, hogy a vád tárgyává tett, rejtőzködő bűncselekményeket nehéz felderíteni és bizonyítani. A vádirati tényállással összefüggésben a nyomozás során feltárt adatok álltak a megyei bíróság rendelkezésére és a bizonyítási eljárást kizárólag ebben a körben, ehhez kapcsolódóan folytathatta le. Ennek során egyenként értékelési körbe vonta a vádlottak vallomásait, a felolvasással tárgyalás anyagává tett mindazon vádlottak telefon lehallgatásáról készült jegyzőkönyvek adatait, akikkel a bíróság engedélyezett időben I.r. vádlott az ügyben releváns adatokat tartalmazó beszélgetést folytatott. Értékelte a tanúvallomások, okirati bizonyítékokat. Ezeknek a bizonyítékoknak összességében történt mérlegelésével állapította meg a tényállást, bizonyítékokat értékelő tevékenysége perrendszerűen történt és nem mond ellent a logika szabályainak sem.

A vádhatóság és a védelem oldaláról az ítéleti tényállást IV.r. vádlott hivatali kötelességszegésével és II.r. vádlott részére biztosított jogtalan előny vonatkozásában érte támadás. Az ítélet táblája egyetértett az első fokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységével, mert IV.r. vádlott hivatalai ténykedését addig a mélységig tette a tényállás részévé, amelyet a rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztottak. A hivatali visszaélés törvényi tényálláshoz tartozó elkövetési magatartás megváltoztatása érdekében a tényállás kiegészítésére és helyesbítésére irányuló fellebbezési főügyészesség indítvánnyal és a bűnösséget a tényálláson keresztül támadó védői érveléssel nem értett egyet. A tényállás IV.r. vádlott hivatali működését érintő 1. és 2. tényállási pontokban és valamennyi további pontjában bizonyított tényeket tartalmaz, azt csak további bizonyítás felvételével lehetne kiegészíteni, illetve helyesbíteni. A megalapozott tényállás mellett mindez az ügy előbbre vitelét nem szolgálná, ezért az ítélet táblája szükségtelennek tartotta.

I.r. vádlott feltárta valamennyi vádlottal a bűnös kapcsolatát, vádlottársai a vesztegetésre szánt pénz átadását elismerték. IV. r. vádlott ténybelileg elismerte, hogy I.r. vádlott kért tőle másokhoz hasonlóan, soron kívüli elbírálást a **K.kft.** érdekében, erre vonatkozóan az ügyintézőnek adott utasítást, amelyet a kialakult hivatali gyakorlatnak megfelelően nem tartott kötelességszegésnek. A köztük zajló telefonbeszélgetések alátámasztották, hogy I.r. vádlott kérésére a **K.kft.** kedvező és soron kívüli elbírálásban részesült.

Az első fokú ítéletben helyesen hivatkozott adóhatósági eljárásról szóló törvény alapelve rendelkezik arról, hogy a méltányosság alkalmazása a törvény által engedélyezett esetekben kötelező, és csak célhoz kötötten gyakorolható. A fizetési könnyítésre alapot adó méltányolható esetek törvényi kereteit szabályozó ART. 133.§-a és a hivatali gyakorlatot egységesítő APEH irányelvek a fizetési könnyítés megadásához szükséges adatok körét kétségtelenül tágra szabályozzák. A tényállást emiatt csak abban az esetben lehetne a vádhatóság által hivatkozott adatokkal kiegészíteni és ezzel összefüggésben konkrét jogszabálysértést megállapítani, ha az egyes ügyekben kimunkálható, milyen előzményi adatok szolgáltak az átmeneti fizetési nehézség kialakulásához és a későbbi teljesítés valószínűsítéséhez. Az engedélyezés ugyanis az adóhatóság adatbázisban fellelhető adatok alapján is történhet, a fizetési könnyítést elrendelő határozatokhoz konkrétan szükséges további információk feltárására a nyomozás nem terjedt ki. Az ügy megítélésénél figyelembe kellett venni azt a körülményt is, hogy az intézkedési tervvel, és az adóhatóságnál dolgozó tanúk vallomásaival igazoltan az ügyben érintett adóhatóságnál soronkívüliséget élveztek az egymillió forint feletti adó hátralékot érintő fizetési kedvezmények. Az ott dolgozók mozgóbérének nagysága a hátralékkezeléstől is függött, aminek állományát a halasztás vagy részletfizetési kérelem teljesítésével csökkenteni tudták.

Mindezekre figyelemmel a fizetési könnyítést szabályozó jogi keretek között az első fokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokból megalapozott tényállást állapított meg, amely mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért azt kiegészíteni, vagy helyesbíteni nem kellett. Az ítélet tábla csupán a nyilvános ülésen csatolt okiratok tartama és az elhangzottakkal tartotta szükségesnek személyi részében a helyesbítést azzal, hogy I.r. vádlott betegsége miatt orvosi kezelés alatt áll, II.r. vádlott alkalmazotti jövedelme bruttó 87 ezer forint, IV. r. munkaviszonya 2006. december 31-én a **B-i Mg.Rt**-nél megszűnt, saját ingatlanközvetítő vállalkozása van, főiskolai tanulmányokat folytató gyermeke eltartásáról gondoskodik, VII.r. vádlott bruttó jövedelme gépkocsivezetőként 143 ezer forint.

A megalapozott és az ítélet tábla határozatának meghozatalánál a Be. 351.§ /1/ bekezdése szerint irányadónak tekintett tényállásból az első fokú bíróság okszerűen következtetett valamennyi fellebbező vádlott bűnösségére, a cselekmények jogi minősítése az anyagi jog szabályainak megfelelően törvényes.

Az ítélet tábla ezen túlmenően egyetértett IV.r. vádlottal kapcsolatos 1. és 2. tényállás keretében értékelt cselekményének „hivatali helyzetével egyébként visszaél,, elkövetési magatartás megállapításával, valamint III. r. 3. és 4. tényállási pontokban írt cselekményének bűnsegédi elkövetésként való értékelésével.

A tényállásból kitűnően I. vádlott IV.r.vádlottra, vagy a „főnökasszonyra" utalással azt a látszatot keltette, hogy hivatalos személyt fog megvesztegetni, és pénzt erre hivatkozással kért vádlottársaitól, akik azért adtak át részére különböző összegeket, hogy a befolyással üzérkedő megvesztegetse az ügyük kedvező elintézésére hatással bíró hivatalos személyt. II. r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a pénzügyi nehézséggel küzdő vállalkozásai feltőkítéséhez szükséges hitelhez az adóhatóság által kiadott 0-s igazolás birtokában juthat hozzá, mielőbbi megszerzésének lehetősége az adótartozások ellenére, csak fizetési könnyítési kérelmének kedvező elbírálása esetén állhat fenn. A tényállás 1.,2.,3. és 4. pontjaiban írt összegeket - hasonlóan a fellebbező VII.r., IX.r. és X.r. vádlottakhoz - azért szolgáltatatta, mert bízott abban, hogy I. r. vádlott IV.r. vádlottal fennálló munkatársi kapcsolata révén a nyújtott előny ellenében el tudja érni a fizetési könnyítésről szóló határozatok kiadását. Az adóhatóságnál vezető beosztásban dolgozó IV.r. vádlottról , vagy általuk nem ismert más személyről a hivatalos út kijátszását várták, a kívánt eredmény magában foglalja annak felismerését, hogy a hivatalos személy hivatali beosztásával visszaélve intézkedik, vagy kötelességét megszegi.

III.r. vádlott az ítélet 3. és 4. tényállási pontjaiban írt esetekben szintén tudott arról, hogy I. r. vádlott részére annak kérésére, férje az előzőekben írtak szerint a korrupt ügyintézésért anyagi előnyt ad, amelynek előteremtésében való közreműködésével segítséget nyújtott a hivatalos személy megvesztegetésére irányuló magatartásához.

II.r. és III.r. vádlottak elismerték bűnösségüket, egybehangzóan nyilatkoztak arra, hogy a pénz átadását II.r. vádlott intézte, vallomásukat a lehallgatott telefonbeszélgetés anyaga alátámasztotta. Az a körülmény, hogy a pénz átadásáról tudott, és segített a megszerzésében, a társtettesi elkövetést nem alapozza meg, tényállásszerű elkövetést részéről az ítéleti tényállás nem tartalmaz, és ez a fellebbviteli főügyészség által indítványozott kiegészítéssel sem állapítható meg. Erre figyelemmel osztotta az ítélőtábla az első fokú bíróság álláspontját, amikor bűnösségét a hivatali vesztegetés büntetében való közreműködése miatt bűnsegédi elkövetésnek értékelte.

IV.r.vádlott terhére megállapított bűncselekmény helyes minősítésén belül a fellebbviteli főügyészség indítványa a hivatali helyzetével egyébként visszaél elkövetési magatartás helyett, a hivatali kötelességszegéssel megvalósult bűncselekmény megállapítására irányult a tényállás kiegészítése és helyesbítése mellett. A vádlott és védője szintén támadták a tényállás alapján a vádlott bűnösségének megállapítását, a fellebbezés indokolásában vitatta a védő hogy a vádlott magatartása a tényállás 1.és 2. pontjával kapcsolatban normasértő ténykedés. A védő kétségbe vonta, hogy I. r. vádlott kérésére védenca a fizeteskönnyítési kérelmek eredményes és soronkívüli elintézését befolyásolta, és kifejtette, hogy jogtalan előnyt a kérelmezőknek nem biztosított.

A tényállásból következően IV.r.vádlott hivatalos személyként vezetői beosztásában köteles volt betartatni a szervezetileg alá tartozó beosztottak, így a Fizetési Kedvezmények Osztályán az ügyintézők munkáját. Vezetőként az adóhatóság döntéseinek meghozatalát a jogszabályban és irányelvekben lefektetett szempontoknak megfelelően neki kellett volna biztosítani és nem nyújthatott a kérelmezők számára külön előnyöket azzal, hogy az ügyintézőt felhívta a soronkívüli ügyintézésre vagy arra, hogy távollétében rá hivatkozva bárkinek engedélyezze az ügyintéző befolyásolását. I.r. vádlott ilyen irányú kérését vissza kellett volna utasítania és hivatalosan jelezni, hogy volt beosztottja munkatársi kapcsolataival visszaélve protekciót kért tőle. Még az egymillió forint feletti soronkívüliséget élvező ügyekben is köteles lett volna biztosítani a minden ügyfél számára a hivatal részéről kijáró egyenlő bánásmódot, eljárási rendet megkerülő magatartása az adóhivatal vezetőibe vetett bizalmat rombolta.

A vádlott konkrét kötelességszegése a bizonyítékok alapján azonban nem állapítható meg. Viszont tényállás kiegészítés nélkül is el lehetett dönteni a kivételezett ügyintézésben megnyilvánuló vezetői jogosítványával való visszaélést, amely a hivatali helyzetével egyébként visszaél elkövetési magatartás törvényi fordulata. A vádlott vezetői beosztásával történt visszaélése nyilvánvalóan nem kötelességszerű magatartást takart, amikor az általa felügyelt osztályon az adóhivatali szabályokban rögzített eljárásrend helyett egyes általa elrendelt esetekben az ügyintézés rendező elve az elsőbbség és a kedvezményre okot adó körülmények formális vizsgálata volt. Cselekményének minősítése törvényes, a törvényi tényálláson belül az elkövetési

magatartást nem kellett korrigálni. II.r. vádlott részére a jogtalan előny a kivételezett ügyintézésben realizálódott.

A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket az első fokú bíróság helyesen tárta fel és súlyuk szerint értékelte. Mint, ahogy arra IV.r.vádlott védője rámutatott, a súlyosító körülmények közül valóban mellőzni kell a halmazatra utalást, hiszen ennek súlyosítóként értékelése III.r. és IV.r. vádlottak terhére megállapított két bűncselekmény halmazatánál a Btk.85. § /3/ bekezdésére figyelemmel azok kétszeres értékelést vonná maga után, mely nem megengedett. Valamennyi fellebbező vádlott javára nagyobb nyomatékkaal értékelt enyhítő körülmény a tőlük független időmúlás, I. r. vádlott esetében a másodfokú eljárásban igazolt, az ellene folyó büntetőeljárás alatt súlyosbodó betegsége ugyancsak enyhítő körülmény.

A vádhatóság és a védelem részéről vitatott büntetéseket felülbírálvá az ítélőtábla az enyhítésre és súlyosításra irányuló jogorvoslati indítványokkal nem értett egyet. A korrupciós cselekmények elszaporodása a hivatali bűncselekmények fokozott társadalomra veszélyességét alátámasztja. A korrupció felszámolása társadalmi érdek, mert az ilyen cselekmények alkalmasak arra, hogy a hivatalos személyek pártatlan ügyintézésébe vetett bizalmat megingassák. Ezeket, és a vádlottak cselekményének fokozott társadalomra veszélyességét kifejező szempontokat az első fokú bíróság kellően figyelembe vette a kiszabott büntetések meghatározásakor, a hivatali élet tisztaságának védelmét az általános és egyéni megelőzés érdekében a jogkövetkezmények tükrözik.

I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények büntetési tétele a halmazatra figyelemmel 2-12 év. Ehhez képest a törvényi büntetési tételkeret alsó határán a védő által felhívott enyhítő körülmények mellett sem eltúlzottan súlyos a büntetése, enyhítése nem indokolt. Esetében a fő- és mellékbüntetés, valamint a vagyoni előny elvonása együttesen szolgálják a büntetési célokat, a főbüntetés mértékének jelentős emelése az elhúzódo büntető eljárás alatt tovább romló egészségi állapotát is figyelembe véve sem indokolt.

II.r. vádlott cselekményét az motiválta, hogy cégei az adósságcsapdából kikerüljenek, ennek megoldására azonban nem gazdasági ötletet dolgozott ki, hanem I. r. vádlott segítségével az adóhatóságnál görgetett adósságaira fizetési kedvezmény eredményes és soron kívüli elbírálásában realizálódott jogtalan előnnyel kívánt nullás igazoláshoz hozzájutni, aminek birtokában kölcsönt vehetett fel. Az 1-7,5 évig terjedő büntetési tételkereteken belül, annak alsó határán vele szemben kiszabott halmazati büntetés annak ellenére sem eltúlzott, hogy a védő által hivatkozott gazdasági kényszerpályán mozgott és adósságai, szülei betegsége miatt a terhei nehezítettek. A vele szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés cselekményének tárgyi súlyával, bűnösségének fokával és az értékelt bűnösségi körülményekkel arányos mértékű, a

büntetési célt a pénzmellékbüntetéssel együtt hathatósan biztosítja. A büntetésének enyhítése és a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése személyi körülményeinek és a javára szóló enyhítő körülmények túlértékelésével lenne csak lehetséges, ezért az erre irányuló fellebbezés törvényes indok hiányában nem vezethetett eredményre. Ugyanakkor az egyéni és az általános visszatartó hatást a fő és mellékbüntetés biztosítja, ezért a szabadságvesztés tartamának jelentős mértékű súlyosítására irányuló ügyészi indítvánnyal sem értett az ítéletábra egyet.

III.r. vádlott bűnsegédi magatartásával férje érdekeit kettő esetben támogatta, cselekményének kisebb tárgyi súlyát és a javára szóló enyhítő körülményeket a megyei bíróság büntetésének enyhítő szakasszal történt kiszabásával értékelte. Kétszeres enyhítés alkalmazásával, a vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés és pénzmellékbüntetés helyett, pénzfőbüntetés kiszabására nincs lehetőség, az erre irányuló védelmi fellebbezés a törvényes büntetés mellett nem volt eredményes.

A vádlott elkövetői minősége nem módosult, és a jelentős időmúlást is figyelembe véve, a bűncselekmény elkövetésében részesként közreműködő vádlott büntetése eltúlzottan enyhének sem mondható. Ezért az ítéletábra nem osztotta a büntetés jelentős súlyosításának és a felfüggesztő rendelkezés mellőzésének szükségességére irányuló ügyészi indítványt, mivel az a büntetési célon túlmutató joghátrányt jelentene.

IV.r. vádlottal szemben személyi körülményei indokolták a halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés felfüggesztését. Az elhúzódo büntetőeljárás hatálya alatt a vádlott életvitele is elnehezült, munkahelye megszűnt. Mindezeket a körülményeket nem semlegesíti, hogy magatartásával nem csak a hivatalos személyek pártatlanságába vetett közbizalmat rombolta, hanem az adóhatóságnál dolgozó köztisztviselők előtt a hivatalos személy megközelíthetőségének rossz példáját adta, holott az ő vezetői kötelessége lett volna még a protekciózás látszatának elkerülése is. Hivatali tekintélyének erkölcsileg is támadható felhasználásával elkövetett bűncselekmények miatt az előzetes mentesítésre nem érdemes, a védő fellebbezésének az ítéletábra nem adott helyt.

VII.r. vádlott esetében az általános visszatartó hatás szempontjait figyelembe véve a felfüggesztett, és helyes mértékben megállapított szabadságvesztés, valamint pénzmellékbüntetés alkalmazása törvényes, enyhítő szakasszal pénzbüntetés kiszabása vele szemben a büntetéskiszabási célokat nem szolgálná.

Ugyanígy nem tévedett az első fokú bíróság IX. r. és X. r. vádlottakkal szemben kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés alkalmazásakor sem. A vádlottak cselekményét a törvényes út megkerülésével hivatalos személyt érintő vesztegetéssel elrendezhető kedvezmények elérése motiválta, ekként a velük szemben kiszabott

büntetések nem eltűltek, további enyhítésüknek, enyhébb joghátrány alkalmazásának törvényes indoka nincs.

X. r. esetében az ítélet 30. oldalán írt indokolás szerint pénzmellékbüntetést is alkalmazott az első fokú bíróság, de ez nyilvánvalóan a rendelkező résszel nem egyező elírás. A vádlottal szemben a kiszabott büntetés felfüggesztett szabadságvesztés, ezért az ítélet indoklásából a pénzmellékbüntetést mellőzte.

Az első fokú ítélet rendelkezései is törvényesek, az ítélet ezért valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése és 338.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítélet IX.r. és X.r. vádlottak részére kirendelt védők díjával és útiköltségével kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

G y ő r , 2009. május 26. napján

		Dr. Takácsné
Dr. Kovács Tamás sk.	Dr. Miklós Mária sk.	dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2007. szeptember 14. napján kelt 6.B.48/2006/22. számú ítélete I. r., II.r., III.r., IV.r., VII.r., IX. r. és X. r. vádlottakkal szemben a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

G y ő r , 2009. május 26. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
kiadó: